

Sygn. akt VI Ka 345/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Sędziowie: Natalia Burandt

Piotr Żywicki

Protokolant: stażysta Anna Pikulska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Małgorzaty Lewko

przy udziale przedstawiciela Naczelnika Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Olsztynie Piotra Boreckiego

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 r. w Elblągu sprawy

1) S. K. (1) s. W. i K. ur.(...) w S.

2) M. M. (1) s. R. i M. ur. (...) w I.

oskarżonych z art. 107 § 1 kks

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 10 sierpnia 2020 r. sygn. akt II K 84/18

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji, w tym tytułem opłat :

- od M. M. (1) 320 zł,

- od S. K. (1) 480 zł.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 345/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 10 sierpnia 2020r. w spr. II K 84/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1,2		S. K. (1), M. M. (1)	karalność obu oskarżonych czyny przypisane oskarżonym w wyroku	Informacje z KRK	k. 2083-2090
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1, 2	Informacje z KRK	Informacje zostały sporządzone przez organ do tego uprawniony, nie były kwestionowane przez strony, stąd dokumenty te zasługują na wiarygodność.
------	------------------	--

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	obraży prawa materialnego- z apelacji obrońcy oskarżonego M. M.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- zarzut obraży przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. M. polegającą na niezastosowaniu do czynu zarzucanego oskarżonemu M. M. przepisów art. 1§3 kks w zw. z art. 4§1-3 kks w zw. z art. 10§4kks		

tj. bez rzeczywistego ustalenia winy oskarżonego – niezasadny

Stawiający ten zarzut obrońca odwołuje się głównie do relacji oskarżonego M. M., który złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że w okresie objętym zarzutem był informowany o legalności urządzeń, był zapewniany o tym przez firmę, słyszał o wyrokach uniewinniających czy postanowieniach o umorzeniu. Ponadto skarżący w pisemnym uzasadnieniu apelacji powołuje się na przekazywane oskarżonemu orzeczenia sądowe czy opinie fachowców z dziedziny prawa, przy czym i oskarżony i obrońca nie podają konkretnych dat czy innych danych spraw, w których takie orzeczenia zapadały, co nie pozwala na merytoryczne odniesienie się do takich argumentów. Co zaś do opinii fachowców z dziedziny prawa też ogólnie przytoczonych przez obrońcę w apelacji, bez skonkretyzowania tych opinii, to należy zauważyć, że sam oskarżony w wyjaśnieniach w tej sprawie na żadne opinie się nie powoływał. Stąd argumenty odnoszące się do tych okoliczności nie mogą być zweryfikowane i służyć wykazaniu, że oskarżony był przekonany że uczestniczy w legalnej działalności. Wniosek ten jest też uprawniony z tego powodu, że obrońca całkowicie pomija wymowę dowodów obciążających M.M.. Tymczasem z zeznań funkcjonariuszy celnych Z. G., K. J. czy A.K. wynikało, że oskarżony ten pojawił się na miejscu kontroli lokalu, po tym jak celnicy zadzwonili na numer do serwisanta znajdujący się w lokalu, w którym ujawniono 2 automaty do gier hazardowych (a charakter gier na tych automatach wynika z opinii biegłego A. C. czy

protokołu eksperymentu), a także, że świadkowie podali, że znali już M. M. z racji podobnych czynności w innych punktach. Nadto z ich zeznań wynikało, że oskarżony M. M. nie po raz pierwszy uczestniczył w czynnościach przeprowadzanych przez funkcjonariuszy celnych związanych z ujawnianiem i zatrzymaniem automatów do gier hazardowych, zauważyli też, że jak zabierali jedne automaty, to w ich miejsce pojawiały się następne. Ponadto A.K. opisał, że M. M. był operatorem, wypłacał pieniądze gdy automat się zepsuł, uzupełniał w automatach pieniądze, miał klucze do automatów, co potwierdzili pozostali celnicy i co wynika z protokołów z 15.09.2015r., a w świetle spójnych relacji tych osób (które należało uznać za wiarygodne, gdyż stanowiły uzupełniającą się całość i były spójne z protokołami z 15.09.2015r.) to należało wywieść, że wcześniejsze doświadczenia M. M. z czynnościami kontroli lokali, gdy była zatrzymywane automaty do gier hazardowych, to winny spowodować refleksję u M. M., że jednak – wbrew zapewnieniom go przez firmę o legalności urządzeń-automaty nie były tak legalne jak to przedstawiono. Bowiem fakt zatrzymywania kolejnych automatów przez uprawnione służby winien spowodować refleksję u oskarżonego iż może uczestniczyć w działalności, która narusza prawo, bo gdyby wszystko było legalne, to funkcjonariusze celni nie mieliby powodu do takich zachowań jakie opisali. Oskarżony, mimo poprzednich doświadczeń opisanych przez świadków-celników, nie powstrzymał się jednak ze swoją działalnością do czasu ostatecznego wyjaśnienia legalności obsługiwanych automatów, a bazował tylko na zapewnieniach

firmy, której przecież zależało by dalej osiągać zyski z urządzania gier hazardowych wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych. A tym samym akceptował, że swoim zachowaniem może uczestniczyć w działaniach naruszających przepisy ugh, a przez to popełnia przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks. „Usprawiedliwiona nieświadomość” karalności wskazana w art. 10 § 4 kks jest stanem braku jakiejkolwiek wiedzy na dany temat, którą oskarżony starałby się w każdy dostępny sposób uzyskać. Stąd należy odróżnić ją od wątpliwości co do legalności jego działalności, które wskazywały mu przecież – w oparciu o poprzednie doświadczenia M. M. z automatami do gier zabieranymi przez funkcjonariuszy celnych- na realną możliwość popełnienia przestępstwa.

A wobec tego wymowa ujawnionych dowodów i okoliczności nie wskazuje na brak podstaw do wykazania umyślnej winy oskarżonego w popełnieniu przypisanego mu czynu, nawet jeżeli działał z zamiarem ewentualnym a nie bezpośrednim.

- zarzut rażącej obrazę prawa materialnego przez przyjęcie, że czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona przepisu art. 107§1kks mimo, że jest to przedawnione wykroczenie z art. 107§4kks- niezasadny

Skarżący uważa, że krótki okres czynu tj. od 1 do 15 września 2015r. i dobrowolna współpraca z funkcjonariuszami celnymi wskazuje na potrzebę zakwalifikowania czynu M. M. jako wykroczenia z art. 107§4kks i stwierdzenia przedawnienia takiego wykroczenia. Jednak nie

można przeceniać tej „dobrowolnej współpracy”, bo ograniczała się ona do zachowań z dnia kontroli, zaś krótki okres czynu nie wynikał z działań podjętych przez oskarżonego, tylko był wynikiem kontroli funkcjonariuszy celnych, którzy ujawnili automaty do gier hazardowych w lokalu nie będącym kasynem i zatrzymując te automaty tym samym spowodowali kres urzędowania na nich przez oskarżonych gier hazardowych. Ponadto naruszenie przepisów ustawy o grach hazardowych przypisane M. M. w wyroku nie sprowadzało się do naruszenia jednego przepisu tej ustawy tj. do naruszenia art. 14 ust. 1 ugh od 3.09.2015r. , ale do naruszenia od 1.09.2015r. również art. 23 ugh i art. 23a ust. 1 ugh, stąd naruszenie trzech przepisów ustawy powodowało, że atak na dobra prawne był dość intensywny, a nie stosując się (nota bene po raz kolejny) do przepisów ugh oskarżony tym samym prezentował ich lekceważenie. M. M. nie pełnił też podrzędnej roli w organizowaniu gier hazardowych, ale bezpośrednio opiekował się punktem w którym znajdowały się automaty do gier hazardowych i wykonywał czynności opisane w zeznaniach funkcjonariuszy celnych. Stąd nie było podstaw do zmiany kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu i uwzględnienia zarzutu obrazy prawa materialnego poprzez niezakwalifikowane czynu oskarżonego z art. 107§4kks.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. M. (1)

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazy prawa materialnego		
Lp.	Zarzut	
2.	obrazy przepisów postępowania - z apelacji obrońców obu oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- zarzut obrazy art. 424§1 pkt. 1i2 kpk w zw. z art. 113§1kks-niezasadny: Uzasadnienie zaskarżonego nie uniemożliwiło przeprowadzenia kontroli odwoławczej ani też stronom zapoznania się z argumentacją sądu i podjęcia z nią polemiki, skoro wniesiono apelację zawierającą wiele zarzutów. Ponadto niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylenia wyroku, a braki w zakresie elementów składowych uzasadnienia wyroku tylko wówczas uzasadniają jego uchylenie, gdy prowadzą do wniosku, że sąd pierwszej instancji nieprawidłowo wydał wyrok (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2010 r., IV KK 315/10, LEX nr 653737). W niniejszej sprawie takiego wniosku sformułować nie		

można, co czyni także ten zarzut niezasadnym.

Ponadto skoro pisemne uzasadnienie wyroku jest sporządzone po tym jak wyrok zapadł, to nawet stwierdzenie naruszenia art. 424§1kpk nie stanowi o wykazaniu względnej przyczyny odwoławczej z art. 438 pkt.2 kpk tj. takiej obrazy przepisu postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku.

- zarzut obrazy art. 413§2 pkt. 1 kpk w zw. z art. 113§1kks- niezasadny:

Przepis art. 413§2 pkt. 1 kpk wymaga, aby opis czynu odpowiadał znaczeniu wszystkich znamion ustawowych konkretnego typu czynu zabronionego, nie musi wprost zawierać przytoczenia tych znamion z przepisu, a czyn przypisany oskarżonemu M. M. temu czyni zadość. Artykuł 107§1kks penalizuje urządzenie/prowadzenie gier hazardowych wbrew przepisom ustawy. W zaskarżonym wyroku przyjęto, że M. M. urządzał gry na automatach w rozumieniu art. 2 ustawy z 19.11.2009r. o grach hazardowych (w skrócie ugh) i mimo, że opis czynu mu przypisanego nie zawierał wprost sformułowania, że gry były hazardowe, to odwołanie się do art. 2 ugh w którym mowa o grach o charakterze losowym, organizowanych w celach komercyjnych, to pozwala na przyjęcie, że w ten sposób sformułowanie takie użyte w opisie czynu odpowiadało znaczeniu znamienia ustawowego czynu. Ponadto wskazano też przepisy ustawy ugh wbrew którym oskarżony urządzał gry hazardowe na wymienionych automatach. Co zaś do zarzutu iż nie wymieniono

w opisie czynu rodzaju zamiaru jaki miałby towarzyszyć zachowaniu oskarżonego, to przypomnieć należy, że przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kpk można popełnić tylko z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. Konieczność wskazania w opisie czynu nie tylko tego, że popełniono je umyślnie, lecz także postaci umyślności, tj. zamiaru bezpośredniego czy zamiaru ewentualnego, zachodzi natomiast przy skazaniu oskarżonego za zabójstwo - art. 148 § 1 kk (postanowienie składu 7 sędziów SN z dnia 28 maja 2003r., WK 10/03, OSNKW 2003, nr 9 -10, poz. 76), a nie bezwzględnie za czyn z art. 107§1kks.

Opis czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku, skonstruowany przez sąd orzekający, odpowiada zatem wymogom określonym w art. 413 § 2 pkt 1 kpk, zaś uściślenie tego opisu nastąpiło w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. A wobec tego nie doszło też do zarzucanej obrazy art. 1§3kks.

- zarzut obrazy art. 7 kpk w zw. z art. 113 kks, obrazy art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2§2kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 113§1kks-niezasadny.

Skarżący niezasadnie podniósł zarzut naruszenia przez sąd orzekający art. 4 kpk w zw. z art. 2§2 kpk w zw. z art.113 § 1 kks. Przepis art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks formułuje zasadę prawdy materialnej, której w doktrynie procesu karnego przypisuje się znaczenie nadrzędne, natomiast przepis art. 4 kpk wyraża zasadę obiektywizmu, rozumianą jako dyrektywę, zgodnie

z którą organy procesowe powinny zachować obiektywny stosunek do sprawy i stron. Przy czym normy te są jedynie dyrektywami ogólnymi postępowania i określają sposób w jaki powinny procedować organy prowadzące postępowanie karne. Przestrzeganie zasad prawdy materialnej i bezstronności gwarantowane jest natomiast w przepisach szczegółowych i dopiero wskazanie ich naruszenia może uzasadniać zarzuty apelacyjne, a więc zarzut obrazy art. 4 kpk i art. 2§2 kpk podnoszony przez obrońcę, nie może sam przez się stanowić podstawy apelacji (patrz: postanowienie SN z dnia 28.12.2001r, V KKN 329/00, LEX nr 51623, postanowienie SN z dnia 13.05.2002r, V KKN 90/01, LEX nr 53913, postanowienie SN z dnia 08.04.2003r., V KK 229/02, LEX nr 77460).

Nie mógł być też uwzględniony zarzut dotyczący naruszenia dyrektywy art. 7 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks. Bowiern przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli tylko: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Tymczasem apelujący, nie wykazali, aby którykolwiek z powyższych warunków nie został dotrzymany, a zatem także i zarzut obrazy art. 7 kpk nie mógł się ostać, a w konsekwencji, skutkować

zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonych bądź uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Trzeba zatem wskazać, iż to, że w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy ocenił poszczególne dowody pod kątem ich wiarygodności nie w taki sposób, jak życzyliby sobie tego skarżący, wcale jeszcze nie oznacza, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguł wyrażonych w cytowanym przepisie. Do kwestii prawidłowości poczynionej przez sąd orzekający oceny wyjaśnień, opinii i innych sąd odwoławczy ustosunkuje się w części poświęconej - zarzutowi błędnych ustaleń faktycznych, jako że istota obu tych zarzutów się pokrywa. Przy czym należy stwierdzić też brak naruszenia art. 410 kpk, skoro sąd dowody ujawnił i przeprowadził i brał je pod uwagę, zaś skarżący obrońca M. M. powołując zarzut obrazy art. 410 kpk (gdy skarżący nie przedstawił szerszej argumentacji co do zarzutu naruszenia tego przepisu) faktycznie kwestionuje ocenę wiarygodności poszczególnych dowodów, co de facto mieści się w zarzucie obrazy art. 7 kpk, co zostanie omówione przy zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych,
ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazy przepisów postępowania, nie stwierdzono takiej obrazy wskazanych przepisów, która by miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku.</p> <p>Nie było podstaw do uwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonych, gdy wszystkie zarzuty apelacyjne okazały się niezasadne.</p> <p>Nadto nie zaszły podstawy z art. 437§2 zdanie drugie kpk do uchylecia wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania a wskazane w art. 439§1 kpk czy w art. 454 kpk, nie wskazano wniosków dowodowych do przeprowadzenia czy innych powodów dla których konieczne byłoby przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.</p>		
Lp.	Zarzut	
3.	błędu w ustaleniach faktycznych - z apelacji obrońców obu oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgromadzony materiał dowodowy w niniejszej sprawie dawał podstawy do przypisania obu oskarżonym czynów z art. 107§1kks, to zaś, że w innych sprawach inny zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał na skazanie S. K. nie wiąże sądu rozpoznającego omawianą sprawę (art. 8§1kpk). Wymowa dowodów z akt sprawy i okoliczności z nich wynikających wskazuje, że dowody		

oceniane przez pryzmat art. 7 kpk, doprowadziły do prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie.

Bezsporne w sprawie jest to, że w dniu 15 września 2015r. w lokalu w I., który nie był kasynem, funkcjonariusze służby celnej ujawnili w ww lokalu dwa automaty do gier będące w dyspozycji firmy (...). Po przeprowadzonym eksperymencie i po uzyskaniu opinii biegłego z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji maszyn, teorii maszyn i mechanizmów techniki komputerowej ustalono, że automaty oferują gry o charakterze losowym i komercyjnym. Tak więc automaty zatrzymane w dniu 15.09.2015r. i oferujące gry o charakterze losowym i komercyjnym spełniały warunki by uznać je za automaty oferujące gry hazardowe tj. takie których warunki urządzania i zasady prowadzenia działalności w tym zakresie określają przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (w skrócie - ugh). Ponadto z informacji i dokumentów nadesłanych przez (...) wynikało, że usługi serwisowe tych dwóch konkretnych automatów świadczy firma (...) w oparciu o umowę serwisową, została też wystawiona faktura za obsługę automatów. Informację firma (...) nadesłała na żądanie organu celnego, dołączyła do niej umowę potwierdzającą obsługę urządzeń przez firmę (...), stąd nie ma podstaw by i informację i dokument kwestionować (nawet gdy nie weryfikowano czy M. W. złożył podpis pod tą informacją a T. Ł. pod umową czy są to faksymile ich podpisów, a nadto gdy nie naruszono art. 177§1kkpk w zw. z art. 167 kpk poprzez niewyjaśnienie tych okoliczności przesłuchaniem z

urzedu T. Ł.). Tym bardziej, że sam S. K. nie przeczył, że zawarł dołączoną do informacji umowę w zakresie obsługi urzędzeń. Ponadto dokumenty obrazujące kontrolę w punkcie w dniu 15 września 2015r. i zeznania funkcjonariuszy celnych oraz informacja z ZUS potwierdziły, że w tym konkretnym lokalu, to automatami zajmował się pracownik S. K. tj. M. M.. A z treści tych dowodów i wynikających z nich okoliczności w sposób jasny i logiczny można było wywieść, że M. M. czynności związane z organizowaniem gier na automatach w skontrolowanym w dniu 15 września 2015r. lokalu wykonywał jako pracownik S. K., za wiedzą tego ostatniego. Nie można zaś było jako sprzecznych z doświadczeniem życiowym i wymową informacji od (...) i dokumentów uznać za wiarygodnych wyjaśnień S. K., że M. M. czynił to bez jego wiedzy i zgody, że mimo iż firma S.K. zajmowała się serwisowaniem konkretnych automatów ujawnionych w czasie kontroli w dniu 15 września 2015r. to pracownik S. K. tj. M. M. miał się tymi automatami opiekować bez zgody pracodawcy. Bowiem wyjaśnienia oskarżonego S. K., który starał się wykazać, że co prawda M. M. pracował u niego, ale miał zajmować się tylko dystrybucją kawy czy urzędzeń do kawy, trudno uznać za logiczne, skoro na zatrzymanych automatach znajdował się numer telefonu do serwisanta i był to numer telefonu do M. M., a gdy funkcjonariusze zadzwonili pod ten numer to w lokalu pojawił się właśnie M. M. i to z kluczami serwisowymi, którymi to kluczami - co wynika z doświadczenia życiowego - dysponował serwisant automatów a nie osoba która zajmowała się dystrybucją kawy. Ponadto M. M. podpisał się, jako

osoba uprawniona, pod protokołem zatrzymania rzeczy tj. automatów i kluczy serwisowych z 15.09.2015r., a gdyby miał serwisować automaty bez wiedzy i zgody S.K., to w świetle doświadczenia życiowego nie powinien pojawiać się w lokalu wiedząc, że będą tam funkcjonariusze celni i tym bardziej zostawiać śladów swojej działalności dot. automatów w postaci podpisu na protokole. Tym samym wyjaśnienia S. K. przeczącego by on sam czy jego pracownik miał coś wspólnego z serwisowaniem automatów zatrzymanych w dniu 15 września 2015r. to nie podlegały uwzględnieniu i nie mogły być uznane za wiarygodne, nawet jeżeli na listach aktualizacji tych konkretnych automatów nie było podpisów S. K.. Co zaś do okoliczności, że M. M. wprost nie podał, że to S. K. zlecał mu serwisowanie tych konkretnych automatów, to nikt o taką okoliczność M. M. wprost nie pytał, przy czym przecież w swoich wyjaśnieniach M. M. nie zaprzeczał by był pracownikiem i serwisantem u S. K., by serwisował te konkretne automaty w I., a jedynie skupiał się w wyjaśnieniach na wykazywaniu, że nie wiedział iż działalność związana z organizowaniem gier na automatach jest nielegalna.

A wobec tego sąd I instancji nie dopuścił się, przy ocenie dowodów, zarzucanej obrazy art. 7 kpk. Jak wskazano wyżej i w postanowieniu zawartym w protokole rozprawy apelacyjnej, to nie było podstaw do przesłuchiwania T. Ł., a więc nie doszło do obrazy art. 177§1kpk w zw. z art. 167 kpk z powodu braku przeprowadzenia tego dowodu.

W umowie serwisowej S. K., zobowiązywał się do określonego

postępowania w zakresie stałego nadzoru nad stanem technicznym automatów, do usuwania wszelkich awarii i uszkodzeń oraz pozostawania w gotowości do świadczenia tych usług na każde żądanie danej spółki, a więc do zapewnienia warunków pozwalających na organizowanie gier hazardowych na sprawnych automatach. A zobowiązanie to- co wynika z informacji z (...) i wyjaśnień M. M. oraz pozostałych ww dowodów i okoliczności wyżej omówionych, to realizował poprzez czynności swojego pracownika zajmującego się serwisowaniem zatrzymanych automatów (a nie dystrybucją kawy). Ponadto skoro w umowie serwisowej wskazano w §3.I pkt. 8 na to jak zachowywać się na wypadek zatrzymania urządzenia przez organy dochodzeniowo-śledcze (zgodnie z załączoną instrukcją), a przesłuchani funkcjonariusze celni opisywali wcześniejsze sytuacje z pracownikiem S. K., gdy do takich zatrzymań dochodziło, to obaj oskarżeni musieli sobie zdawać sprawę z tego, że działalność związana z organizowaniem gier hazardowych na automatach nie jest tak legalna, jak to przedstawiała im firma, która taką działalnością się zajmowała i była zainteresowana by taką działalność- z uwagi na osiągnany zysk- kontynuować.

Sąd I instancji miał więc pełne podstawy by dokonać ustaleń faktycznych zawartych w opisach czynów przypisanych oskarżonym, gdyż zostały one oparte o prawidłową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, dokonaną zgodnie z art. 7 kpk. Natomiast odmienne stanowiska skarżących stanowią tylko polemikę z tymi prawidłowymi

ustaleniami, stąd nie zasługiwały na uwzględnienie.	
Wniosek	
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obrazy przepisów postępowania czy błędu w ustaleniach faktycznych, które mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Nie było podstaw do uwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonych, gdy wszystkie zarzuty apelacyjne okazały się niezasadne. Nadto nie zaszły podstawy z art. 437§2 zdanie drugie kpk do uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania a wskazane w art. 439§1 kpk czy w art. 454 kpk, nie wskazano wniosków dowodowych do przeprowadzenia czy innych powodów dla których konieczne byłoby przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały zaskarżony wyrok	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
z przyczyn dla których zarzuty z apelacji obrońców nie podlegały uwzględnieniu z przyczyn dla których nie było podstaw do uwzględnienia wniosków końcowych z apelacji o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II	apelacje obrońców oskarżonych nie zasługiwały na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1i 2 kpk i art. 633 kpk do obciążenia oskarżonych kosztami za postępowanie odwoławcze (po 1/2), w tym opłatami.

7. PODPIS

